

Sagen sættes til Forhandling.

Ordføreren (Deuntzer): Det vil vist ikke forundre ærede Medlemmer, at det ikke har været muligt for Hypotekbanken i Tiden fra 1. April 1910 til 31. Marts 1911 at optage noget nyt Laan paa gunstige Vilkaar, og at det som Følge deraf ikke har været den muligt at gøre Indkøb af Obligationer i større Omfang, idet den ikke har haft synderlig andre disponible Midler end dem, der vare til Rest fra forrige Regnskabsaar. Som Følge heraf har Banken heller ikke kunnet efterkomme den Regel, der findes i Hypotekbankloven, om at gøre et forholdsmæssigt Indkøb af Kreditforeningsobligationer. Det er der imidlertid ikke noget at sige til. Hvad jeg med et Par Ord skal berøre og med Ros omtale, er de mange formelle Forandringer, der ere skete i Regnskabet for det sidst forløbne Aar, altsaa Forandringer i Forhold til de tidligere Regnskaber. Disse Forandringer ere mange, de maa jo væsentlig være af formel Natur, men de ere af den Beskaffenhed, at de gøre Regnskabet fyldigere og langt klarere. I det hele taget er det øjensynligt, at Hypotekbanken i dette Regnskab har søgt, saa vidt muligt, at nærme sig den gode og fortræffelige Form for Regnskab, som Nationalbanken allerede i mange Aar har benyttet. Som Følge deraf er der kommet en Ting frem, som Udvalget har ment at burde gøre opmærksom paa, for at der ikke skulde tages fejl deraf, nemlig at Overskuddet, som er opført med 20,000 Kr. mindre end i Fjor, i Virkeligheden er 20,000 Kr. større. Det skyldes, at Hypotekbanken paa det sidst forløbne Aars Regnskab overensstemmende med, hvad der vistnok er rigtig Bankregel, og i hvert Fald overensstemmende med, hvad der staar i Hypotekbankloven, har foretaget de Afskrivninger, som ere fundne nødvendige — Afskrivninger som Følge af Kursdifference —, forinden den har beregnet Overskuddet. De Herrer huske vistnok, at i tidligere Aar har man gjort det saaledes, at man først har beregnet Overskuddet og saa i dette har fradraget Afskrivningerne. Dette er noget, som der her i Tinget er blevet gjort Bemærkninger om, og som vistnok heller ikke i sig selv er formelt rigtigt, og det er nu blevet rettet. Men ærede Medlemmer maa lægge Mærke til, at Regnskabet er gunstigere i Aar end i Fjor, for saa vidt som der er et 20,000 Kr. større Overskud end paa foregaaende Aars Regnskab.

Der er for Resten paa mange andre Punkter end det, jeg her har nævnt, foretaget Formforandringer, der for en Del gaa ud paa at gøre Regnskabet fyldigere. Saaledes ere Nettoposteringer, som ikke kunne have nogen Interesse, bortfaldne. Et andet Eksempel: Renter vare i tidligere Regnskaber opførte under eet, hvad enten det nu blev Udgift eller Indtægt, men i Aar ere de overensstemmende med, hvad Tilfældet har været med Nationalbankens Regnskaber i mange Aar, specificerede, saaledes at man faar nøjagtig Besked om Indtægtsrenter og nøjagtig Besked om Udgiftsrenter. Man har saaledes foretaget en Bruttopostering, som selvfølgelig giver et langt tydeligere Indtryk af Virksomheden end den blotte Nettopostering, som egentlig ikke siger noget. Der er ogsaa kommet nye Poster frem paa forskellige Steder for at gøre Regnskabet klarere. Det er til Dels Poster, som paa det tidligere Regnskab hævede hinanden eller i hvert Fald kun efterlod en lille Difference. Det forekommer mig, at Rigsdagen maa være tilfreds, i hvert Fald har Udvalget været meget tilfreds med de Forandringer, der ere skete, og som for den allerstørste Del ere skete i Henhold til Betragtninger, der ere komne frem tidligere her i Tinget og for Resten ogsaa i Landstinget.

I Hypotekbankloven er der Tale om en Værdiopgørelse. Udvalget er efterhaanden kommet til Klarhed over, at en saadan Værdiopgørelse som den, der omtales der, fornuftigvis ikke kan ske, men den Værdiopgørelse, som bør ske, er meget nem efter Regnskabet. Den bestaar nemlig i, at man paa den ene Side samler de Forpligtelser, som paahvile Banken paa Grund af de Obligationer, den har udgivet, og paa den anden Side de Formuebestanddele, som den ejer, ikke blot de Obligationer, den har købt og ligger inde med, men tillige de ikke ubetydelige, ja, man kan sige ret betydelige, kontante Midler, som den saavel herhjemme som i Udlandet er i Besiddelse af.

Udvalget har saaledes ikke fundet noget at indvende mod Regnskabet; det finder, at Banken fortjener Anerkendelse for den bedre og rigtigere Form, som den har givet Regnskabet, og idet vi derfor indstille, at Rigsdagen i Henhold til Loven af 1906 tager Beslutning om at godkende det foreliggende Regnskab, skal jeg blot endnu tilføje, at Udvalget har optaget som Bilag den Beretning, som er afgiven af de af Rigsdagen valgte Revisorer. Om nogen